

урахуванням «Правил доклінічної оцінки безпеки фармакологічних засобів (GLP)». Діабет моделювали шляхом підшкірного введення алоксану у дозі 150 мг/кг. Досліджувані сполуки та препарат порівняння метформін вводили через 2 години після введення алоксану. Досліджувану сполуки вводили у дозах 1/5, 1/10, 1/20 та 1/50 від ЛД50 (366, 166, 83, 33 мг/кг відповідно). Визначення концентрації глюкози проводилося з використанням експрес-аналізатору («Longevita»). Проби крові для аналізу глюкози відбирали до та через 1 та 3 доби після введення алоксану. Проведені дослідження показали, що найбільш виразніша гіпоглікемічна активність проявлялась при використанні 3-бензил-8-метилксантиніл-7-ацетатної кислоти у дозах 1/5 та 1/10 від ЛД50 та знижувала рівень глюкози (на 66,67 % та 65,74 % відповідно) краще за препарат порівняння метформін.

УДК: 615.31:547.792]:615.27-0929

АНТИГІПОКСИЧНА АКТИВНІСТЬ ПОХІДНИХ 1,2,4-ТРИАЗОЛУ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ФАРМАКОЛОГІЧНОМУ СКРИНІНГУ

Білай І.М., Цис О.В.

Запорізький державний медичний університет
Кафедра клінічної фармації, фармакотерапії та УЕФ

Вступ. Одним з найважливіших патогенетичних компонентів різноманітних захворювань, включаючи захворювання центральної та периферичної нервової системи, серцево-судинної системи та м'язової системи є гіпоксичний стан. Саме тому актуальним залишається питання пошуку препаратів-антигіпоксиків, оскільки існуючі засоби, які вважаються антигіпоксичними (пірацетам, емоксипін, мексидол та ін.), мають часті прояви побічних ефектів у вигляді гіпер- та гіпотензії, алергічних реакцій, набряків та інших. В якості потенціальних антигіпоксиків можуть бути запропоновані похідні 1,2,4-триазолу. Мета дослідження: виявити наявність та визначити ступінь вираженості антигіпоксичного ефекту у похідних 1,2,4-триазолу, визначити сполуки-лідери для поглибленого вивчення їхніх фармакологічних властивостей. Матеріали та методи. Досліди виконано на групі білих лабораторних щурів лінії Вістар вагою 180-200 г. Гостру гемічну гіпоксію викликали одноразовим внутрішньоочеревинним введенням натрія нітрату. Моделювання гіпоксії з гіперкапнією здійснювали розміщенням тварин в скляних капсулах однакового об'єму (1 дм³). Були сформовані 11 груп: 1 група – контроль, 2 група - вводився мексидол (в якості препарату

порівняння), 3-11 групи – вводили досліджувані речовини – похідні 1,2,4-триазолу. Сполуки вводили в дозі 1 /10 від ЛД50. Отримані результати. В ході експерименту було виявлено, що похідні 1,2,4-триазолу проявляли антигіпоксичну активність в тій чи іншій мірі виразності. Найбільш виражену антигіпоксичну активність по відношенню до контролю проявляли речовини ПК-297 та ВК-32 (показник тривалості життя вище на 35,91% та 30,72% відповідно). Варто відзначити, що препарат порівняння мексидол збільшував тривалість життя на 21,05% по відношенню до контрольної групи. Висновки. Проведені дослідження довели перспективність класу похідних 1,2,4-триазолу, як високоефективних та малотоксичних речовин з антигіпоксичною активністю. Найбільш активними виявилися речовини ПК-297 та ВК-32, які перевершували препарат порівняння та були рекомендовані до подальших поглиблених фармакологічних досліджень.

УДК: 611.36.018.08:616.36-091.8-053.13:[616-097.1+615.357]-092.9
**ДИНАМІКА ВІДНОСНОЇ ПЛОЩІ СТРУКТУР ПЕЧІНКИ ЩУРІВ ДО 3
МІСЯЦЯ ПІСЛЯНАТАЛЬНОГО ЖИТТЯ В НОРМІ ТА ПІСЛЯ
ВНУТРІШНЬОУТРОБНОЇ ДІЇ ГЛЮКОКОРТИКОЇДІВ**

Богданов П.В., Волошин М.А., Вовченко М.Б., Захарцова Л.Б.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Вступ. Одним з суперечливих питань сучасної акушерської практики є питання використання глюкокортикоїдів під час вагітності, адже в літературі зустрічаються дані про негативний їх вплив на розвиток та здоров'я майбутньої дитини. В попередніх дослідженнях було встановлено вплив глюкокортикоїдів на формування сполучної тканини печінки новонароджених [Волошин М.А., Богданов П.В., 2016р.]. Мета дослідження встановити особливості динаміки відносної площі структур печінки щурів в пізньому післянатальному періоді після антенатальної дії глюкокортикоїдів. Матеріали та методи. В роботі досліджено печінки 54 білих лабораторних щурів. Всі тварини було поділено на три групи: перша група – інтактні тварини, друга група – контрольна (тварини, котрим на 18 добу датованої вагітності шляхом лапаротомії чрезматково, чрезоболонково введено фізіологічний розчин підшкірно в між лопаткову ділянку в кількості 0.05мл). Третя група – експериментальні тварини, котрим на 18 добу датованої вагітності шляхом лапаротомії чрезматково, чрезоболонково введено розчин Дексаметазону підшкірно в між